

N:o 34.

Af Herr Wallenberg: Om anvisande af en del utaf Riksbankens vinst till förstärkning af statsverkets grundfond.

Banko-Utskottet har låtit utdela sitt memorial N:o 1; deraf kan inhemtas, att Riksbankens fonder vid nästlidet års utgång utgjorde:

	Kronor.
Grundfond	30,000,000: —
Reservfond	5,000,000: —
Reserverade medel, minst	5,619,484: 52.
	Summa 40,619,484: 52.

Nu är i statsverkspropositionen uppgifvet en påräknad inkomst af 1,200,000 kronor att under år 1882 tillställas Riksgäldskontoret, men emedan under år 1881 Riksbanken sannolikt hinner intjena ytterligare 2,500,000 kronor, så synes mig antagligt att vid 1881 års utgång Riksbanken bör hafva 43,119,000 kronor eller, med afdrag af nu till statsverket begärda 1,200,000 kronor, minst 41,919,000 kronor.

Då Statskontoret är skuldsatt, förefaller det såsom en besynnerlig hushållning att hopa millioner kronor i Riksbanken utan uppgifvet eller känt ändamål. Det torde därför vara af vigt, för bedömandet af ställningen, att få veta hvilket statshushållningssystem de maktegende hafva för afsigt att följa? Banko-Utskottet torde kunna upplysa, huruvida Riksbankens ställning verkligen är så svag, att *femtio procent* af den årliga nettobehållningen årligen måste i Riksbanken kapitaliseras. Skulle detta *icke* af Banko-Utskottet kunna visas, så kanske man kunde få upplysning om, för hvilket ändamål millioner kronor, utöfver bankrörelsens behof, hopas i Riksbanken.

Innan dessa frågor blifvit på ett klart och upplysande sätt besvarade, är man berättigad att förundra sig öfver att svenska staten icke får komma i åtnjutande af den årliga afkastningen af *sin* egendom — Sveriges Riksbank. Svenska

staten får årligen vidkännas dryga utgifter för svenska statens jernvägar, hvilka likasom Riksbanken äro statens egendom.

Vore det så, att statsinkomsterna mer än väl fylde statsbehofven och derjemte medgåfvo kassabildning i Statskontoret, vore det temligen likgiltigt om Riksbanken onödigtvis ökade sitt obligationsförråd. Men nu, då allmänheten skall skatta för att betala Statskontorets skulder, och sådana skatter som "tilläggsbevillning och lifsmedelstullar" anses erforderliga, är man berättigad fråga: hvarföre bildas icke kassa i Statskontoret af den del af Riksbankens nettobehållning, som icke är tagen i anspråk af statsverkspropositionen? För att åtminstone få en öfverläggning i gång angående denna viktiga fråga och erhålla nödiga upplysningar om det statshushållningssystem, som förefaller mig och många andra obegripligt, tillåter jag mig vördsamt föreslå, att Riksdagen behagade besluta,

att af Riksbankens vinst för år 1880 skall, förutom hvad Kongl. Maj:t begärt såsom bidrag till Riksgäldskontorets utgifter, öfverlemnas en million kronor såsom bidrag till Statskontorets grundfond.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1881.

A. O. Wallenberg.